

[P. C. Petersen.]

mandsbrug for at være lige saa nyttige Opgaver for Rigsdagen at støtte som Dyrskuerne, men paa det Punkt har man ikke mærket noget til, at Flertalspartierne ønsker noget ændret. Man har heller ikke mærket noget til, at Landboforenings-Formændene ud over Landet ønsker Bevillingerne til Husmændene forhøjet, nej, selvfølgelig ikke, de hytter kun sig selv.

Efter min Opfattelse — det er muligt, den er forkert — vil det Ændringsforslag, som der skal stemmes om om et Øjeblik, ingen Betydning faa, hverken finansielt eller i Praksis. Derfor synes det mig, at der er mindre Grund for de konservative Partier her i Landstinget til at stille et saadant Forslag, som de paa Forhaand ved ikke bliver ophøjet til Lov. De har Æren for at have stillet Forslaget, og de har ogsaa Æren for, at det bliver gennemført her i Landstinget, men det er i hvert Fald min Mening, at naar det er gennemført her i Tinget, som Flertallet ønsker det, træder Husdyrloven af 10. Juli 1927 automatisk i Kraft paa ny, og saa mister vi de Penge til Støtte for eventuelle nye Produktioner, som Landbrugsministeren var villig til at gaa med til. Man kan maaske sige, at der ikke sker særlig stor Skade derved, men der sker da i hvert Fald det, at naar Lovforslaget forsvinder, ja, saa er der ingen Penge til nye Produktioner. Jeg har forstaaet paa den ærede Ordfører (Rs. Nielsen), at det var netop her, man vilde gøre en Indsats, men det sker altsaa ikke, tværtimod, vi vender tilbage til den gamle Husdyrlov, hvorefter der kun er stillet 35 000 Kr. til Raadighed til forskellige Formaal.

Flertallet opnaar dog en Fordel, hvis man kan kalde det en Fordel, og det er, at de sidste Forrettigheder, som Landboforeningerne har efter Loven af 1927 i Forhold til Husmandsforeningerne, bibeholdes, og det er maaske netop Meningen, at disse Forrettigheder skal bibeholdes, at der fremdeles skal være et Skel mellem Godsejere og Gaardmænd paa den ene Side og Husmænd paa den anden Side. Hvis det er Meningen med det Ændringsforslag, der er stillet til det foreliggende Lovforslag, ja, saa gaar det jo, som de Konservative ønsker det, og jeg erkender ærligt, at endnu en Gang har Godsejere og Gaardejere sejret over Husmændene, men jeg vil haabe, at det bliver sidste Gang, at Landstingets Flertal faar Lejlighed til at vinde den Slags Sejre.

Mit Parti kan ikke gaa med til Ændringsforslaget og agter at stemme imod det. Det er ogsaa vor Hensigt ved For-

slagets tredie Behandling at stemme imod dets endelige Vedtagelse her i Tinget.

Rasmussen (Hvolbæk): Det er mig en Skuffelse, at det foreliggende Lovforslag ikke kan gennemføres i Enighed i Landstinget. Efter de Udtalelser, vi ved første Behandling hørte fra de forskellige Partiordførere, maatte man være berettiget til at tro, at der var Mulighed for at naa til Enighed om Forslaget. Det har desværre ikke vist sig muligt, og nu foreligger der et Ændringsforslag fra Landstingsflertallets Side. Jeg vil paa det varmeste anbefale mine Meningsfæller at stemme imod Ændringsforslaget, og jeg skal sige hvorfor. De to Partier kan ikke optræde som Regeringspartier og bestemme, hvordan Loven skal være, og saa samtidig hævde en Ret til som Oppositionspartier at kritisere den Regering, vi har. Den højtærede Landbrugsminister har under Forhandlingerne vist den største Villighed til at opnaa en Overenskomst. Han begyndte med en Besparelse paa 44 000 Kr. og var gaaet med til at lade det samme Beløb, som Husdyrloven krævede anvendt, blive bevilget, men han forlangte en Omskiftning fra Bevillinger til de Dyrskuer, som sikkert har levet deres bedste Tid, over til Bevillinger, som kunde gøre større Nytte til Fremme af Bierhverv i Landbruget, men Venstre og Det konservative Folkeparti fastholdt, at saafremt en saadan Bevilling skulde gennemføres, maatte det ske i Form af en Forhøjelse af Udgifterne.

Jeg anbefaler derfor mine Meningsfæller at stemme imod Ændringsforslaget, ligesom jeg anbefaler ved Forslagets tredie Behandling at stemme imod den endelige Vedtagelse.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Ogsaa jeg beklager, at der ikke er opnaaet Enighed i Udvalget om det foreliggende Lovforslag, og jeg kan ikke modtage det Ændringsforslag, der er stillet af Flertallet. Jeg beklager, at Flertallet har ment det rigtigt at foreslaa en saa stærk Forhøjelse af de Beløb, der anvendes til Husdyravlen, som Ændringsforslaget betyder sammenholdt med den Besparelse, der hidtil har været gennemført. Jeg har erklæret mig rede til at forhandle om en Ombytning af Bevillingerne, navnlig en Ombytning, der gik ud paa, at man forhøjede Beløbene til nye Opgaver ved at spare paa de Beløb, der nu i saa stor Udstrækning gennem 50 Aar er anvendt paa gamle Opgaver, men desværre har man ikke fra Flertallets Side villet gaa ind i en